

آنتون چخوف

احتمالا اگر نخوانده باشید یا اجرای نمایش آن را تماشا نکرده باشید حتما نام نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر این نویسنده مشهور روسی را شنیده‌اید. البته اینطور نیست که او از ابتدا مشهور و موفق باشد بلکه بعد از استقبال نشدن از یکی از نمایشنامه‌هایش قسم خورد که دیگر هرگز برای تئاتر چیزی ننویسد اما این اسطوره ادبیات روسیه با شکست‌ها و موفقیت‌هایش شناخته می‌شود. او با خلق بیش از ۷۰۰ اثر ادبی یکی از نویسندگان پرکار ادبیات روسیه که در سن ۲۴ سالگی اولین علایم سل مهلک او مشاهده شد. این نویسنده که او را «مهم‌ترین داستان کوتاه‌نویس همه اعصار» نامیده‌اند به خاطر تسلط بر نمایشنامه‌نویسی دیالوگ‌های جذاب و زیبایی در آثارش دارد که خوانندگان را مسحور می‌کند. حال او روز به روز وخیم‌تر می‌شود تا اینکه در ۴۴ سالگی بر اثر خون‌ریزی فوت می‌کند.

ژان پل سارتر

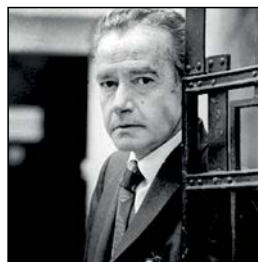
او را باید نویسنده‌ای نامید که نوبل را از رسمیت انداخت و به عبارتی بی‌اعتبار کرد. ماجرا از این قرار بود که در سال ۱۹۶۴ جایزه ادبی نوبل به سارتر تعلق گرفت، ولی او از پذیرفتن این جایزه خودداری کرد. وی در نامه‌ای که به آکادمی نوبل نوشت توضیح داد که نمی‌تواند جایزه را بپذیرد و نمی‌خواهد هرگز نامش در فهرست دریافت‌کنندگان آن جایزه قرار گیرد. نویسنده رمان مشهور «تهوع» که علاوه بر این اثر، آثار بسیاری اعم از نمایشنامه و مقاله نیز از او به جای مانده از جمله نویسنده‌های پیش‌تاز در میانه قرن بیستم بود که ذیل مکتب فکری خاصی او را تعریف می‌کنند. سارتر از جمله فعالان طرفدار کمونیسم در جهان بود که البته هیچ‌گاه به عضویت حزب کمونیسم فرانسه درنیامد. ژان پل سارتر ۱۵ آوریل ۱۹۸۰ در ۷۵ سالگی در بیمارستان بروسه پاریس بر اثر «خیز» ریوی (خیز یا ورم به معنی تجمع غیرطبیعی آب و مایعات میان بافتی موجود در پلاسما در فضای میان بافتی، زیر پوست و حفره‌های بدن و به علت انتقال آنها از درون رگ‌ها به محل‌های یاد شده است) از دنیا رفت.

ژوزه ساراماگو

رمان «کوری» مشهورترین اثر این نویسنده برنده نوبل ادبیات سال ۱۹۹۸ است. رمانی که در آن افراد شهر کور می‌شوند و بینایی خود را از دست می‌دهند. این رمان که در روزهای شیوع کرونا از سوی مخاطبان ایرانی بارها به یکدیگر توصیه شده تصویری از انسان در شرایط حساس و بحرانی را به نمایش درآورده و نشان می‌دهد انسان‌ها در مواجهه با خطرات و تهدیدها چگونه رفتار می‌کنند. این نویسنده با وجود پیوستن به حزب کمونیست پرتغال و وفاداری به آرمان‌های آن، اما ادبیات را به خدمت ایدئولوژی در نیاورد. این نویسنده را در رده نویسندگان پیرو سبک رئالیسم جادویی معرفی می‌کنند هرچند خودش خیلی به این اعتقادی ندارد و خود را پیرو سبک ادبی اروپایی و سروانتس می‌داند. ساراماگو نیز از آن دست نویسندگان است که بر اثر بیماری جان باخت، او تا ۸۷ سالگی زندگی کرد ولی بر اثر لوسمی (سرطان خون) جان باخت.

خوان رولفو

او را از بنیانگذاران سبک رئالیسم جادویی معرفی می‌کنند. نویسنده مکزیکی که در کنار نوشتن عکاسی هم می‌کرده است. «پدرو پارامو» معروف‌ترین اثر این نویسنده مکزیکی است که به فارسی ترجمه شده و از پیشگامان رئالیسم جادویی است و سال ۱۹۵۵ منتشر و با استقبال سردی روبه‌رو شد و در طول چهار سال بعد فقط هزار جلد از آن به فروش رفت. این رمان جسورانه ساختار جدیدی را بدعت می‌گذارد، داستان را ساکنین مرده دهکده‌ای افسانه‌ای به نام «کومالا» نقل می‌کنند. این رمان بعدها شناخته شد و عمیقاً در ادبیات آمریکای لاتین تأثیر گذاشت. این نویسنده مکزیکی که ۶۸ سال زندگی کرد در سال‌های پایانی زندگی به سرطان ریه مبتلا شد و در ۷ ژانویه ۱۹۸۶ به دلیل حمله قلبی درگذشت.

گونتر گراس

مجسمه‌ساز و نقاش آلمانی و برنده نوبل ادبیات در سال ۱۹۹۹ با وجود این‌که ۸۷ سال زندگی کرد ولی عفونت به قصه زندگی او پایان داد. نویسنده «طبل حلبی» که در میان ایرانی‌ها چهره دیگری دارد؛ ۱۶ فروردین ۱۳۹۱ (۴ آوریل ۲۰۱۲) در شرایط اوج‌گیری دوباره التهابات بر سر برنامه هسته‌ای ایران و سایه انداختن جنگ بر سر ایرانیان، شعر منثوری از گونتر

گراس با عنوان «آنچه باید گفته شود» در روزنامه آلمانی زود دوپچه تسایوتونگ، نیویورک تایمز و روزنامه ایتالیایی لاریپولیکا منتشر شد که جنجال‌های فراوانی را در میان اصحاب رسانه و سیاست برانگیخت و به همین خاطر او را در میان مخاطبان ایرانی تبدیل به چهره‌ای متفاوت در ادبیات جهان کرد. کارهای گونتر گراس جنبه‌های قوی سیاسی دارد که بخشی از آن ناشی از فعالیت‌ها و شخصیت سیاسی گراس است. علاوه بر رمان طبل حلبی، می‌توان به «موش و گربه» و «قرن من» نیز در میان آثارش اشاره کرد.

اومبرتو اکو

مگر می‌شود با اثری هنری روبه‌رو شد و جنبه‌های نشانه‌شناسانه آن را در نظر نگرفت. وقتی نام نشانه‌شناسی مطرح می‌شود فیلسوف و نویسنده ایتالیایی هم همراه با آن پایش به میان کشیده می‌شود. او که رمان‌های ماندگاری همچون «آنک نام گل»، «آونگ فوکو»، «گورستان پراگ»، «بانودولینو» و... را خلق کرده است. اکو با رمان‌های تاریخی که سنت فکری‌اش را در آنها بازتاب داده هر خواننده‌ای را

متحیر و انگشت به دهان می‌کند. وی یکی از مهم‌ترین و پرکارترین اندیشمندان و روشنفکران قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم به‌شمار می‌رفت و از جمله مهم‌ترین زبان‌شناسان و نشانه‌شناسان ساختارگرا بود. اکو را با کتابخانه‌اش نیز می‌شناسند، او در آپارتمانی در میلان و یک خانه ویلایی در ریمینی سکونت داشت؛ در اولی کتابخانه‌ای با ۳۰ هزار جلد کتاب و در دومی کتابخانه‌ای ۲۰ هزار جلدی وجود دارد. اومبرتو اکو در ۱۹ فوریه ۲۰۱۶ به علت سرطان لوزالمعده در منزلش در میلان درگذشت.

شارلوت برونته

«جین ایر» را باید یکی از رمان‌های مشهور ادبیات انگلیسی دانست که در قرن نوزدهم در لندن منتشر شده است. اثری که بسیاری آن را یکی از اثرگذارترین آثار ادبی به حساب می‌آورند. این نویسنده همراه با دو خواهرش از جمله نویسندگان انگلیسی است که شهرت جهانی دارد. شارلوت برونته اندکی پس از ازدواج باردار شد، اما در زمستان ۱۸۵۵ ناگهان دچار بیماری و ضعف بدنی شد که بیماری او با بروز علائمی مانند استفراغ، سردرد و کاهش وزن ناگهانی توسط پزشک معالج تیفوس تشخیص داده شد. معالجه این بیماری افاقه نکرد و وی در ۳۱ مارس ۱۸۵۵ (تنها چند ماه پس از ازدواجش و چند هفته پیش از تولد ۳۹ سالگی‌اش) با کودکی درون شکمش درگذشت.